ವಿಷಯ : ಕನ್ನಡ ನೀತಿ ಕಥೆಗಳು

01.ಮಂಗ ಮತ್ತು ಮೊಸಳೆ

ಒಂದು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಸಳೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೆಂಡತಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮೊಸಳೆಗಳು ಹಸಿದುಕೊಂಡೇ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಈಜಾಡುತ್ತಾ, ಯಾರಾದರೂ ತಮಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡುವರೇ ಎಂದು ದಿನವೂ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಗಂಡ ಮೊಸಳೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮರದ ಮೇಲಿರುವ ಮಂಗವೊಂದು ಬಿತ್ತು. ಆ ಮಂಗ ಏನನ್ನೋ ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಮೊಸಳೆ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದು, “ಮಂಗಣ್ಣಾ, ಮಂಗಣ್ಣಾ... ನೀನು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಆಗ ಮಂಗ, “ಮೊಸಳೆ... ಮೊಸಳೆ... ಇದು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು, ಇದು ತುಂಬಾ ಸಿಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ,” ಎಂದಿತು. ಆಗ ಮೊಸಳೆ, “ಮಂಗಣ್ಣಾ, ನನ್ನ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ಕಡಿಮೆ, ಇರುವ ಮೀನುಗಳು ತುಂಬಾ ಚಾಲಾಕಿ, ಅವು ನಮ್ಮ ಕೈಗೇ ಸಿಗದೆ ದೂರ ಈಜಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸದಿಂದ ಹಸಿದುಕೊಂಡೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆಕೆ ನಾನು ಏನಾದರೂ ತರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ... ನನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಡುವೆಯಾ...?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು. “ಅಯ್ಯೋ... ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ? ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕಿತ್ತುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೀವು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ...” ಎಂದಿತು ಮಂಗ. “ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಣ್ಣೇ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಏನು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ತಿಂದುಬಿಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ,” ಎಂದಿತು ಮೊಸಳೆ. ಮಂಗನಿಗೆ ಅಯ್ಯೋ ಎನಿಸಿ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಹಣ್ಣು ತಿಂದ ಮೊಸಳೆ, “ಓ ಇದೆಷ್ಟು ಸಿಹಿಯಾಗಿದೆ!” ಎಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿಂದು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.
ಹೀಗೆ ಮೊಸಳೆ ದಿನಾ ಬಂದು ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುವುದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮಂಗ ಮತ್ತು ಮೊಸಳೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದವು. ಮಂಗ ಮೊಸಳೆಯ ಬೆನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ತುಂಬಾ ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ, ಮೊಸಳೆಯ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬಳಿ, “ರೀ... ಮಂಗ ಕೊಡುವ ಈ ಹಣ್ಣುಗಳು ಎಷ್ಟು ರುಚಿ, ಎಷ್ಟು ಸಿಹಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ದಿನಾ ಇಂಥದ್ದೇ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಮಂಗ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ರುಚಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಅಲ್ವೇನ್ರೀ...?” ಎಂದಿತು. “ಛೇ.. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಡ! ಅವನು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ. ದಿನವೂ ನಮಗೆ ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಹಸಿವನ್ನು ನೀಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹೃದಯ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದು” ಎಂದಿತು ಮೊಸಳೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಂಡತಿ, “ಅದೇ, ಅದೇ. ಅವನ ಹೃದಯ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ಇನ್ನೂ ಸಿಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಅವನ ಹೃದಯ ತಿನ್ನುವ ಆಸೆಯಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಅದು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ,” ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿತು. ‘ಈಗ ಏನಪ್ಪಾ ಮಾಡೋದು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಮಂಗನನ್ನು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು,’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೊಸಳೆ ಮಂಗ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, “ಮಂಗಣ್ಣಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಈದಿನ ನೀನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಲೇ ಬೇಕು,” ಎಂದಿತು. ಮಂಗನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. “ಆಗಲಿ ನಡಿ ಹೋಗೋಣಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಂಗ, ಮೊಸಳೆಯ ಬೆನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತಿತು. ಹೀಗೆ ಸಾಗುವಾಗ ಮೊಸಳೆಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ‘ನಮಗೆ ಊಣ್ಣಲು ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಮಂಗನನ್ನು ಇಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತಿಂದು ಬಿಡುತ್ತಾಳಲ್ಲಾ. ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಇವನಿಗೆ ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಹೇಳೋಣ. ಹೇಗೂ ನದಿಯ ನಡುವಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಮಂಗನಿಂದ ಇನ್ನು ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ,’ ಎಂದುಕೊಂಡು ಮೊಸಳೆ, “ಮಂಗಾ ನಾನು ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಏಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ತಿನ್ನಬೇಕಂತೆ, ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬಾ

ಆಸೆಯಾಗಿದೆಯಂತೆ," ಎಂದಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ದಿಗಿಲುಗೊಂಡ ಮಂಗ, ತಕ್ಷಣ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮೊಸಳೆಯ ಮುಂದೆ ಏನನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, "ಅಯ್ಯೋ ಮೊಸಳೆ... ನಾವು ಮಂಗಗಳು, ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮರದ ಮೇಲೆಯೇ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಬಾರದೇ? ಆಗಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬಹುದಿತ್ತು. ಬಾ ಈಗ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಿ, ಮರದಲ್ಲಿರುವ ಹೃದಯ ತರೋಣ," ಎಂದಿತು. 'ಆಗಲಿ' ಎಂದು ವಾಪಸ್ಸು ದಡಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿತು ಮೊಸಳೆ. ದಡ ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಂಗ ಚಂಗನೆ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, "ಹೋಗೋ, ಹೋಗೋ ಮೋಸಗಾರ ಮೊಸಳೆ! ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ನನಗೆ ಇದೇನಾ ನೀನು ಮಾಡುವುದು. ನೀನು ಪರಮ ದುಷ್ಟ! ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆತನ ಇಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ನಿನಗೆ ನಾನು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗಾಚೆ! " ಎಂದಿತು.

ನೀತಿ: ಅಪಾಯ ಬಂದಾಗ ಉಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದೇ ಜಾಣರ ಲಕ್ಷಣ.

02. ಬುದ್ಧಿವಂತ ಕಾಗೆಗಳು

ಒಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಲದ ಮರವಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಈ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ದನ ಕಾಯುವ ಹುಡುಗರು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಟದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮರವನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಕುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು, ಟೊಂಗೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತೊಗಟೆಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾದ ಮರಕ್ಕೆ ತನಗಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಅಳು ಬಂದಿತು. 'ನನ್ನ ನೆರವಿಗೆ ಯಾರು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಗೋಳಾಡ ತೊಡಗಿತು. ಅದೇ ಮರದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನೀಲ ಹಾಗೂ ಬೋಳ ಎಂಬ ಎರಡು ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಮರದ ಆರ್ತನಾದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಮರದ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕಾಗೆಗಳು, 'ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೆ ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವೆ? ನಿನಗೆ ಬಂದಿರೋ ಕಷ್ಟವೇನು? ನಾವು ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆವು? 'ಎಂದವು. ಕಥಾ ಸರಪಳಿ: ಭಾಗ 1- 'ಪ್ರೇಮದ ಮಿಂಚು ' ಕಾಗೆಗಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಖುಷಿಯಾದ ಆಲದ ಮರ, ತನಗಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೇ ವಿವರಿಸಿತು. ನೀನು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಇರು ಬರುತ್ತೇವೇ ಎಂದು ಎರಡು ಕಾಗೆಗಳು 'ಕಾ..ಕಾ.. ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹಾರಿ ಹೋದವು. ಮರವಿದ್ದ ಜಾಗದಿಂದ ಸ್ಮಶಾನವೊಂದರ ಬಳಿ ಬಂದ ಕಾಗೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಆಲದ ಮರ ತುಂಬಾ ನೇತು ಹಾಕಿದೆವು. ಮರುದಿನ ಮರದ ಬಳಿ ಬಂದ ದನ ಕಾಯುವ ಹುಡುಗರು ಮರದ ರೆಂಬೆ-ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೋತು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಟ ಕಿತ್ತರು. ಈ ಘಟನೆ ನಂತರ ಮರದ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ ಉಂಟಾಗಿ ಯಾರೂ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಒಂದು ಋತುವಿನ ತನಕ ಮರದ ತುಂಬಾ ಹಸಿರೆಲೆ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡವು, ಸುಂದರವಾಗಿ ಮರ ಕಾಣ ತೊಡಗಿತು. ಇದೇ ವೇಳೆ ನೀಲ ಕಾಗೆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಕಾಗೆಗಳು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಮರದ ಬಳಿ ಬಂದ ನೀಲ, 'ನಾನು ಹಾಗೂ ಬಾಳಾ ಆಹಾರ ಅರಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿವೆ. ಜೋಪಾನ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ವಿಷಕಾರಿ ಹಾವೊಂದು ಸುಳಿಯುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂದವು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ ಮರ, ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಹಾವಿನ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದ ನಾಶವಾದ ಮರ ನೀಲ ಹಾಗೂ ಬಾಳಾ ಹಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾವು, ಸರಸರನೇ ಮರದ ಬಳಿ ಬಂದು, 'ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರನಾಗ ಬಯಸಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿವಾಗಿದೆ. ಮರದ ಮೇಲಿರುವ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಿಡು' ಎಂದಿತು. ಝೆನ್ ಕಥೆ: ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು? ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದ ಮರ ಮೌನವಾಗಿತ್ತು. ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಸಿದ ಹಾವು, 'ನೀನು ಕಾಗೆಗಳ ಮಿತ್ರ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೂ ಕಾಗೆಗಳ ಶಕ್ತಿಗೂ ಎಲ್ಲಿಯ ಹೋಲಿಕೆ. ಹಾವಿದೆ ಎಂದರೆ ಮರದ ಬಳಿ ಯಾರೂ ಸುಳಿಯೋಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರಲಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮರಳು ಮಾಡಿತು. ಹಾವಿನ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕಾಗೆ ತತ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಮರವು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ, ಹಾವಿನ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿತು. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಸಿರಾಡುವ ಕಲೆಗಿಂತ

ಆರಿಸುವ ಕಲೆ ಮುಖ್ಯ ಮರಳಿ ಬಂದ ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಆಘಾತ ಗೂಡಿಗೆ ಮರಳಿದ ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಂಡು ಆಘಾತವಾಯಿತು. ಗೆಳೆಯ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಮರವು ಹಾವಿನ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿರುವುದು ತಿಳಿಯಿತು. ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದ್ದು ತಿಳಿದು ದುಃಖಿಸಿದವು. ಮರದ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮೂಡಿ, ಕೃತಘ್ನ ಮರವನ್ನು ತೊರೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು. ಮರಕ್ಕೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಸದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ದೂರ ಹಾರಿದವು. ನಂತರ ಹಾವಿನ ಜೊತೆ ಗೆಳೆತನ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮರವು, ಮರದಲ್ಲೆ ವಾಸಿಸಲು ಹಾವಿಗೆ ಸ್ಥಳ ನೀಡಿತು. ಮರಕ್ಕೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮರದ ಬಳಿ ಯಾರೂ ಸುಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಲು ಹಾವು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತವರನ್ನು ಕಚ್ಚ ತೊಡಗಿತು. ಸಾವು ನೋವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಊರಿನ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ದೂರು ಹೋಯಿತು. ಹಾವು ಮರ ಏರುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ, ಸುತ್ತಲು ಇರುವ ಪೊದೆ, ಒಣಗಿದ ಹುಲ್ಲಿನ ರಾಶಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ಕೊಲ್ಲೋಣ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ, ದುಷ್ಟ ಹಾವು ಕೂಡಾ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಬೆಂಕಿ ಜ್ವಾಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗ ತೊಡಗಿತು. ಹಾವು ಸತ್ತದ್ದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಮರದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರು. ಹಾವು ಕೊಲ್ಲಲು ಹಾಕಿದ್ದ ಬೆಂಕಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮರಕ್ಕೂ ತಗುಲಿ, ಮರವು ಕೂಡಾ ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ದುಷ್ಟ ಹಾವಿನ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮರ ಕೂಡಾ ಸಾಯಬೇಕಾಯಿತು.

ನೀತಿ ಪಾಠ: ದುಷ್ಟರಿಂದ ದೂರ ಇರಿ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಹುಷಾರಾಗಿ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ

03ಋಷಿ ಮತ್ತು ನಾಣ್ಯ

ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯು ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಆ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಂದು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಋಷಿಯು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅವರು ತನ್ನ ಸರಳ ಜೀವನದಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಋಷಿಯು ನಾಣ್ಯವನ್ನು ದಾನ ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದಿನವಿಡೀ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಯಾರನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲಾದ ಕಾರಣ ಋಷಿಯು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಗ್ರಾಮದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮಂದಿರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದರು.
ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಋಷಿಯು ಒಬ್ಬ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯದ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಋಷಿಯನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜನು, ಋಷಿಯ ಬಳಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯುವ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಋಷಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಡಿದ ರಾಜನಿಗೆ ಋಷಿಯು ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಒಂದು ನಾಣ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಋಷಿ ನೀಡಿದ ನಾಣ್ಯದಿಂದ ರಾಜ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದನು. ರಾಜನು ಇದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಋಷಿಗೆ ಈ ಒಂದು ನಾಣ್ಯದ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಆಗ ಋಷಿ, ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತನಗೆ ನಾಣ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಲು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ಎಲ್ಲವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದ್ದದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ನನಗೆ ಯಾರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಋಷಿ ಹೇಳಿದರು.

ಋಷಿ ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಆದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜರಾದ ನೀವು ಈಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಾಣ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಿಮಗೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಈ ನಾಣ್ಯ ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ಋಷಿ ಹೇಳಿದರು.

ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗಿ ಯುದ್ಧದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿದನು.

ಕಥೆಯ ನೀತಿ : ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಬೇಕು.

04. ಆನೆ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರ ಕಥೆ

ಒಂಟಿ ಆನೆಯು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡಿತು. ಆಗ ಅದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೋತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿತು ಮತ್ತು "ನಾವು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಬಹುದೇ, ಕೋತಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ಕೋತಿ, "ನೀನು ದೊಡ್ಡವನು ಮತ್ತು ನನ್ನಂತೆ ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿತು.

ಬೇಸರಗೊಂಡ ಆನೆಯು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತಿದ್ದ ಮೊಲವನ್ನು ಕಂಡಿತು.. ಆನೆಯು ಮೊಲವನ್ನು, "ನಾವು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಬಹುದೇ, ಮೊಲ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ಮೊಲವು ಆನೆಗೆ, "ನೀವು ನನ್ನ ಬಿಲದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿತು.

ನಂತರ, ಆನೆಯು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಮತ್ತು ಆನೆಯು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು , "ಕಪ್ಪೆ, ನೀನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುತ್ತೀಯಾ?"

ಕಪ್ಪೆ ಉತ್ತರಿಸಿತು, "ನೀವು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡವರು ಮತ್ತು ಭಾರವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ನನ್ನಂತೆ ನೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿತು.

ಆನೆಯು ತನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿತು, ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ "ಇಲ್ಲ" ಎಂಬ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಿತು. ಮರುದಿನ, ಆನೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಭಯದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಆನೆಯು ಕರಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು ಹಾಗೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಏಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು. ಆಗ ಕರಡಿಯು ಹುಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿತು .

ಆನೆಯು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಬಯಸಿತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಹುಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ದಯವಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಡ" ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿತು.

ಆದರೆ ಹುಲಿ ಆನೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಆನೆಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿತು.

ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ಆನೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಒದ್ದು ಹೆದರಿಸಿ ಓಡಿಸಿತು. ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ, ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆನೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು , ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು ಹಾಗೂ ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಆನೆಯ ಜೊತೆ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡವು.

ಕಥೆಯ ನೀತಿ : ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಆಂತರಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ

05. ಸರ್ಕಸ್ಸಿನ ಆನೆಗಳ ಕಥೆ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಸ್ನಲ್ಲಿ ಐದು ಆನೆಗಳು ಸರ್ಕಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆನೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಂತಹ ದುರ್ಬಲ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ, ಸರ್ಕಸ್ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ರಿಂಗ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಗೆ ಕುತೂಹಲದಿಂದ: “ಈ ಆನೆಗಳು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಮುರಿದು ಏಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು?” ಕೇಳಿದ.

ರಿಂಗ್ ಮಾಸ್ಟರ್ “ಆನೆಗಳು ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ, ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

ಈ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಅವು ಈಗ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಿಂಗ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಕಥೆಯ ನೀತಿ : ಸಮಾಜದ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಮಣಿಯಬೇಡಿ. ನೀವು ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಂಬಿರಿ.

06. ಬಾವಿ ಮತ್ತು ರೈತ ಕಥೆ

ತನ್ನ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರಿನ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ರೈತ ತನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಂದ ಬಾವಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದನು. ನೆರೆಯವರು ಕುತಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ರೈತನಿಗೆ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಏಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, “ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬಾವಿಯನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಮಾರಿದ್ದೇನೆ, ನೀರನ್ನಲ್ಲ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಕಂಗಾಲಾದ ರೈತನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಕ್ಬರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಆಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಬೀರ್ಬಲ್ ಬಳಿ ಹೋದನು.

ಅಕ್ಬರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರೈತ ಮತ್ತು ಅವನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಮನುಷ್ಯನು ರೈತನಿಗೆ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ಸೇದಲು ಏಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಕುತಂತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು

ಹೇಳಿದ, “ನಾನು ಬಾವಿಯನ್ನು ಮಾರಿದ್ದೇನೆ ಹೊರತು ಅದರ ನೀರನ್ನಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ನನ್ನ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ“ .

ಅದಕ್ಕೆ ಬೀರ್ಬಲ್, “ನನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಬಾವಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾರಿ ನೀರು ನಿಮ್ಮದಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀರನ್ನು ಅವನ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಲು ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊರ ಹಾಕಿ ಅಥವಾ ತಕ್ಷಣವೇ ಎಲ್ಲ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀರು ಬಾವಿಯ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಮೋಸಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನೆರೆಹೊಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಬಾವಿಯ ಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ತನ್ನ ತಪ್ಪನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಬಾವಿಯ ಮಾಲೀಕ ಬಾವಿಯ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಕಥೆಯ ನೀತಿ: ಮೋಸದಿಂದ ನೀವು ಏನನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಮೋಸ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಪಾವತಿಸುವಿರಿ

07. ದುರಾಸೆಯ ಇಲಿ

ದುರಾಸೆಯ ಇಲಿಯು ಜೋಳದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿತು. ಇಲಿ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಯಸಿತು. ಇಲಿ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿ ರಂಧ್ರದ ಮೂಲಕ ಮೀತಿ ಮೀರಿ ಜೋಳವನ್ನು ತಿಂದಿತು.

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಇಲಿ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಮೀತಿ ಮೀರಿ ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ್ದರಿಂದ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇಲಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಮೊಲವೊಂದು ಇಲಿ ಅಳುವುದನ್ನು ಕಂಡು “ಸ್ನೇಹಿತ, ನೀನು ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ಇಲಿ ವಿವರಿಸಿತು, “ನಾನು ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜೋಳವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ಆ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ“.

ಮೊಲ ಹೇಳಿತು, “ನೀನು ಅತಿಯಾಗಿ ತಿಂದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಹೀಗಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಕರಗುವವರೆಗೂ ಕಾಯಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೊಲ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು.

ಇಲಿ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸಿತು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಲಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಕರಗಿತು. ಆದರೆ ಇಲಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋಳವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಯಸಿ ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟನು. ಇಲಿ ಮತ್ತೆ ಜೋಳವನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಮತ್ತೆ ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ಹೊರಬರದೆ ನಾಳೆ ಹೋದರೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಅಲ್ಲೇ ಮಲಗಿತು.

ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲಿಯ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದ ಬೆಕ್ಕು ಇಲಿಯನ್ನು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿತು.

ಕಥೆಯ ನೀತಿ : ಅತಿ ಆಸೆ ಗತಿ ಗೇಡು